

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การสร้างแบบวัดการรู้หนังสือของคนไทย" มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบวัดการรู้หนังสือ (Functional Literacy Scale) ที่สามารถแบ่งระดับการรู้หนังสือของคนไทยออกเป็น 5 ระดับ คือ ไม่รู้หนังสือเลย รู้หนังสือบาง รู้หนังสือปานกลาง รู้หนังสือดี และรู้หนังสือดีมาก พร้อมทั้งหาช่วงคะแนนที่จะแบ่งความสามารถของคนออกเป็น 5 กลุ่มตามลำดับ การนำผลการวิจัยเกี่ยวกับการรู้หนังสือ พร้อมกับความหมายของการรู้หนังสือ (Functional Literacy) จึงได้นำความหมายของการรู้หนังสือของยูเนสโก (UNESCO) มาตีความแล้วสร้างแบบวัดการรู้หนังสือของคนไทย ซึ่งประกอบด้วยแบบวัด 4 ชุด คือ การอ่าน การเขียน การคิดเลขเป็น และความรู้ในการดำรงตนในสังคม แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษาผู้ใหญ่ และการวัดและประเมินผลจำนวน 8 ท่าน เป็นผู้ตัดสินขอกระทรวง เมื่อปรับปรุงเรียบร้อยแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มคนที่ทราบว่ามีการรู้หนังสือที่ระดับต่าง ๆ คือนักศึกษาผู้ใหญ่ในเขตกรุงเทพมหานคร ระดับ 1, 2, 3, 4 และระดับ 5 โดยทดลองใช้ 3 ครั้ง ครั้งแรกเพื่อหาความบกพร่องของขอกระทรวง โดยใช้กับนักศึกษาผู้ใหญ่จำนวน 20 คน ครั้งที่สอง เพื่อทำการวิเคราะห์รายข้อเพื่อตัดข้อกระทรวงที่ไม่ดี ครั้งที่ 3 ทำการวิเคราะห์รายข้อ พบว่า ค่าความยากในระหว่างชุดมีค่าตั้งแต่ .200 ถึง .900 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.93 และหาค่าความเที่ยงของแบบวัดการรู้หนังสือโดยใช้สูตร คูเคอร์ ริชชาร์ดสัน สูตร 20 (Kuder Richardson formular 20) และได้อาค่าความเที่ยงของแบบวัดชุดการอ่านการเขียน การคิดเลขเป็น และความรู้ในการดำรงตนในสังคมเท่ากับ .793 0.880 0.911 และ 0.865 ตามลำดับ จากนั้นนำแบบวัดการรู้หนังสือไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาผู้ใหญ่จากโรงเรียนผู้ใหญ่ชายสามัญ กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 5 ระดับ จำนวน 50, 50, 200, 125 และ 50 คนตามลำดับ แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยของคะแนนในแต่ละระดับของแต่ละชุด นำมาหาค่าความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างระดับต่างในการใช้แบบวัดชุดต่าง ๆ โดยใช้การวิเคราะห์

ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แล้วจึงนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้สูตรของ ^{พหุคูณ} หรือแมน คูลท์ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกคู่ของคะแนนเฉลี่ย ที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 ยกเว้นคะแนนของนักศึกษาระดับ 1 เปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาระดับ 2 ของแบบวัดชุดที่ 1 ซึ่งแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความมีนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าแบบวัดการรู้หนังสือทุกชุดสามารถแบ่งคนออกเป็น 5 กลุ่มได้จริง โดยผู้ที่ได้คะแนนการรู้หนังสืออยู่ระหว่าง 0 ถึง 66.469 เป็นผู้ไม่รู้หนังสือ 66.470 ถึง 74.246 เป็นผู้รู้หนังสือบ้าง คะแนน 74.247 ถึง 100.277 เป็นผู้รู้หนังสือปานกลาง คะแนน 100.278 ถึง 112.715 เป็นผู้รู้หนังสือดี และคะแนนตั้งแต่ 112.716 ขึ้นไปถึง 152 เป็นผู้รู้หนังสือดีมาก

✓อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า แบบวัดการรู้หนังสือฉบับนี้เชื่อถือได้ เพราะมีค่าความเที่ยงและค่าอำนาจจำแนกสูงมาก อีกทั้งสามารถแบ่งระดับการรู้หนังสือของคนได้เป็น 5 ระดับ คือ พวกไม่รู้หนังสือเลย (เทียบเท่ากับผู้เริ่มเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หรือเรียนศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 1) พวกรู้หนังสือบ้าง (เทียบเท่ากับผู้กำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเรียนระดับ 2) พวกรู้หนังสือปานกลาง (เทียบเท่าผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือผู้เรียนศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 3) พวกรู้หนังสือดี (เทียบเท่าผู้จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือผู้เรียนศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 4) พวกรู้หนังสือดีมาก (เทียบเท่าผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หรือระดับ 5)

ถึงแม้ว่าผู้วิจัยจะได้วางแผนการวิจัยอย่างรัดกุม แต่ผลการวิจัยอาจไม่สมบูรณ์เนื่องจาก

1. นักศึกษาผู้ใหญ่บางคนมีระดับการรู้หนังสือมาก หรือน้อยกว่าระดับที่เขาเรียนอยู่ จากการทำการวิจัยพบว่า มีนักศึกษาหลายท่านที่มาเรียนเพิ่มเติม เพื่อที่จะเพิ่มวุฒิ แต่ผู้วิจัยก็ไม่สามารถควบคุมได้ทุกส่วน

2. นักศึกษาผู้ใหญ่ส่วนมากมาสายมาก บางคนมาหลังจากที่ได้ทำการทดสอบ

ไปแล้ว ทำให้ของต่อเวลาการทำงานอื่นๆออกไป แต่เนื่องจากเวลาทำการทดสอบเป็นเวลากลางคืน จึงทำให้นักศึกษาผู้ใหญ่บางท่านไม่ทำให้เต็มความสามารถ เพราะต้องรีบกลับบ้าน

✓ ขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการปรับปรุงแบบวัดให้สั้น เข้า เพื่อสะดวกในการเก็บข้อมูล
2. ควรทำการศึกษาระดับการรู้หนังสือของนักเรียนในชั้นต่างๆ เปรียบเทียบกับนักศึกษาผู้ใหญ่ในแต่ละระดับ เหมือนที่ มยุรี ศรีชัย และกุหลาบ หวังศิริกุล ทำการเปรียบเทียบระดับการรู้หนังสือของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ กับนักเรียนทั่วไปในโรงเรียนภาคปกติ
3. ในการนำแบบวัดการรู้หนังสือไปใช้ ควรใช้เป็นเครื่องมือประกอบการพิจารณาการตัดสินใจว่าจะอยู่ระดับใด
4. การนำแบบวัดการรู้หนังสือของคนไทยไปใช้จริงๆ ควรมีการแนะนำ และชี้แจงวิธีการทำแบบวัดให้ละเอียด เพราะบางคนไม่คุ้นเคยในการทำแบบสอบ หรือแบบสอบถามใด เมื่ออ่านคำสั่งแล้วยังไม่เข้าใจ ดังนั้น ผู้ทำการใช้แบบวัดการรู้หนังสือควรระวังควย
5. การนำแบบวัดการรู้หนังสือไปใช้ เพื่อจัดชั้นเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่ นั้น ควรใช้เป็นเครื่องมือประกอบการพิจารณาพร้อมกับหลักฐานการเรียนของเขา ว่าเขาควรอยู่ระดับใด.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย